

Bài Làm Chứng Của Trúc Tâm

Niềm Tin Trong Chúa

Trong cuộc đời theo Chúa Trời, người Tín Đồ nào cũng kinh lịch được quyền năng và sự mầu nhiệm của Ngài. Tình yêu thương của Chúa Trời được bày tỏ qua những ơn phước Ngài ban cho trong cuộc sống. Hôm nay tôi muốn chia sẻ cùng các bạn sự nhận biết về Chúa Trời, cũng như tình yêu thương của Ngài đã ban cho tôi trong thời gian qua.

Tôi hằng cầu nguyện xin Đức Thánh Linh soi sáng lòng và trí tôi, giúp tôi nhớ và ghi lại những ơn lành, phước lạ Chúa Trời đã ban cho tôi, để các bạn thấy rằng Chúa Trời là Đấng thành tín, tình yêu thương của Ngài đời đời bền vững với thời gian và không gian. Chúa Trời đã yêu thương ai thì Ngài yêu thương cho đến cuối cùng.

Từ Biệt Quê Hương Vào Cuối Năm 1988

Lúc trưởng thành, tôi va chạm với đời và gặp rất nhiều đau buồn trong cuộc sống. Sau khi được trở về từ ngục tù cải tạo, tôi lập gia đình và vui sống với vợ con trong cảnh thanh bần. Ngày ngày vợ tôi dạy học, còn tôi thì làm thuê, dù vậy chúng tôi sống rất hạnh phúc bên cạnh đứa con yêu quý. Chưa bao giờ tôi nghĩ rằng mình sẽ đến đây, một vùng đất mới đầy hứa hẹn cho tương lai, vì điều kiện vật chất tôi không có. Nhưng ở đời không ai học được chữ "ngờ". Đó là vào một ngày cuối năm 1988, tôi được một người bạn rất thân trước kia cùng đơn vị trong quân đội đến cho tôi biết rằng anh ấy đã sắp xếp xong một chuyến đi, nhưng vào giờ cuối anh không thể trực tiếp điều khiển được, và nhờ tôi hướng dẫn tàu ra khơi. Thật bất ngờ cho tôi! Trong giây phút bàng hoàng, lòng tôi phân vân lưỡng lự, chưa bao giờ tôi nghĩ đến việc đi xa vì con tôi còn quá nhỏ, từ biệt bây giờ biết đến ngày nào sẽ đoàn tụ với vợ con?

Tôi từ chối thì anh ấy bảo rằng dịp may không đến hai lần, và khuyên tôi nên đi vì tương lai của con tôi. Lúc ấy trong lòng tôi có gì thôi thúc, tôi đến trường tìm vợ tôi, và chia tay thật vội vã. Tôi đọc được sự lo âu trong mắt vợ tôi, nhưng vì tôn trọng tự do của tôi, nên bằng lòng để tôi ra đi với lời dặn dò thật cẩn thận. Và như vậy, tôi đã lìa xa quê hương, giã từ những người thân thuộc.

Chuyến Hải Hành Đến Nam Dương

Chuyến hải hành của tôi trải qua rất nhiều nguy hiểm. Dù chưa có kinh nghiệm đi biển, nhưng tôi tự nhủ rằng mình phải can đảm, vì sự sống còn của những người trên tàu, kể cả đàn

Niềm Tin Trong Chúa

bà và trẻ con. Nhìn cảnh trời nước bao la, chiếc tàu này ví như chiếc lá, sự sống như chỉ mảnh treo chuông, vì tử thần luôn luôn chờ sẵn.

Trải qua hai ngày một đêm lênh đênh trên biển cả, qua những giây phút kinh hoàng vì hai cơn giông ập đến, tưởng chừng như tất cả đều làm mồi cho cá biển! Lúc ấy, ai có tôn giáo nào thì ghào thét, cầu xin giáo chủ của mình cứu lấy mình. Riêng tôi chỉ biết cầu trời, vì lúc ấy tôi chưa biết Chúa Trời. Ai có gần kề với sự chết, mới thấy rõ quyền năng và sự mầu nhiệm của Thượng Đế là Đấng tối cao. Nhưng chưa hết, tàu chúng tôi còn bị cướp biển, thật tội cho những người đàn bà! Có một chị ôm con nháy xuống biển, vì không muốn lâm vào cảnh xấu số như các bạn đồng phái. Bọn cướp trông thấy vội vàng nháy xuống vớt lên. Từ lúc ấy, họ thay đổi thái độ với chúng tôi, tất cả đều được đối xử tử tế, và cuộc hành trình của chúng tôi lại tiếp tục, chẳng bao lâu chúng tôi đến đảo Galang của Nam-Dương.

Chịu Phép Báp-Tem Ở Đảo Vào Đầu Năm 1989

Trong suốt thời gian trên, tôi đã suy nghĩ rất nhiều về thân phận con người. Quả thật cuộc sống ở đời này mong manh, ngắn ngủi và tạm bợ, vậy phải sống như thế nào để đời mình có ý nghĩa? Tôi suy nghĩ rất nhiều về cuộc đời mình, về chuyến đi vừa qua và khẳng định rằng phải có Ai đã kêu gọi, hướng dẫn và gìn giữ mạng sống cho tôi. Phải là Đấng Tối Cao mới có đủ quyền năng chiến thắng tử thần. Đấng đó đã yêu thương tôi trước khi tôi biết Ngài. Có gì thôi thúc lòng tôi, giục giã tôi tìm đến Hội Thánh Tin Lành ở đảo. Tại đây tôi đã tuyên xưng đức tin và vui mừng tôn Chúa Giê-su là Cứu Chúa của đời mình, tôi đã chịu phép báp-tem với mục sư người Nam-Dương vào đầu năm 1989.

Gia Đình Đoàn Tụ Tại Canada Sau Bốn Năm Xa Cách

Một thời gian sau, tôi được định cư tại Canada, đây quả là đất nước an bình! Vì tứ cố vô thân, nên những tháng đầu tiên, tôi sống rất vất vả. Ngoài giờ học ngoại ngữ tôi phải đi làm để có tiền bảo lãnh vợ con.

Tôi vô cùng biết ơn và dâng lời cảm tạ Chúa về những ơn phước Ngài đã ban cho. Tôi tin cậy vào Chúa Trời vì Ngài là Đấng quyền năng, thánh khiết, thành tín, và chân thật. Chúa Trời đã thương xót tôi, giải cứu linh hồn tôi ra khỏi tội lỗi, đã gìn giữ mạng sống của tôi, ban cho tôi cuộc sống bình an và hạnh phúc, đã kêu gọi tôi đến với Ngài. Bằng chứng cụ thể là gia đình tôi được đoàn tụ sau bốn năm xa cách, tình nghĩa vợ chồng ngày càng mật thiết hơn, vì vợ tôi

Bài Làm Chứng Của Trúc Tâm

cũng tin vào Chúa như tôi. Hiện nay chúng tôi cùng thờ một Chúa, cùng đi một đường, cùng nhìn một hướng. Chúng tôi được Chúa hướng dẫn đến Hội Thánh của Ngài tại đây.

Nguyện Cầu Chúa Trời Gìn Giữ Niềm Tin Và Theo Đuổi Ngài Cho Đến Cùng

Tôi hằng cầu nguyện xin Đức Thánh Linh soi sáng lòng và trí tôi, dạy tôi những điều phải nói, xin Chúa Trời giúp tôi mở mắt thuộc linh để tôi hiểu nhiều về Chúa qua lời giảng của mục sư. Xin Chúa Trời dạy tôi biết dâng hết tấm lòng, ý tưởng, công việc và đường lối mình trong tay Chúa. Xin Thánh Linh ngự vào lòng này đang khao khát lời Chúa trong cuộc sống phức tạp hôm nay. Xin Chúa Trời thêm đức tin cho tôi, để tôi luôn tiếp nối với quyền năng của Ngài qua sự cầu nguyện, xin Chúa giúp tôi giữ lòng trung tín và vững bước theo Ngài cho đến cuối cùng.

Quả thật lòng tôi hiện bây giờ đầy sự vui mừng và bình an, linh hồn tôi nhẹ nhàng thư thái, đúng như lời Chúa Giê-su phán trong **Ma-thi-ơ 11:28 – 30**:

“Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các người được yên nghỉ. Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường, nên hãy gánh lấy ách của ta và học theo ta, thì tâm hồn các người sẽ được yên nghỉ. Vì ách ta dễ chịu và gánh ta nhẹ nhàng.”